

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca – Hiszpania) – Carlos Enrique Ruiz Conejero / Ferroserv Servicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal

(Sprawa C-270/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2000/78/WE — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Artykuł 2 ust. 2 lit. b) ppkt (i) — Zakaz dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność — Przepisy krajowe zezwalające pod pewnymi warunkami na rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem ze względu na powtarzające się, chociażby usprawiedliwione, nieobecności w pracy — Nieobecności pracownika wynikające z chorób związanych z jego niepełnosprawnością — Odmienne traktowanie ze względu na niepełnosprawność — Dyskryminacja pośrednia — Względy uzasadniające — Walka z absencją w pracy — Stosowność — Proporcjonalność]

(2018/C 083/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Carlos Enrique Ruiz Conejero

Strona pozwana: Ferroserv Servicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal

Sentencja

Wykładni art. 2 ust. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu stanowiącemu, iż pracodawca może rozwiązać stosunek pracy z pracownikiem z powodu jego powtarzających się, chociażby usprawiedliwionych, nieobecności w pracy, w sytuacji gdy te nieobecności są konsekwencją chorób związanych z niepełnosprawnością, na którą cierpi pracownik, chyba że omawiany przepis, realizując słuszny cel polegający na walce z absencją w pracy, nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu, czego ocena jest zadaniem sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 stycznia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Grecka

(Sprawa C-363/16) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc uznana za bezprawnie przyznaną i niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Obowiązek odzyskania — Artykuł 108 ust. 2 akapit drugi TFUE — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 14 ust. 3 — Ogłoszenie upadłości spółki będącej beneficjentem — Postępowanie upadłościowe — Wpisanie wierzytelności na listę wierzytelności — Zakończenie działalności — Zawieszenie postępowania upadłościowego w celu zbadania możliwości wznowienia działalności — Obowiązek informowania — Niewykonanie]

(2018/C 083/04)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: K. Boskovits i V. Karra, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszystkich środków koniecznych do wykonania decyzji Komisji 2012/541/UE z dnia 22 lutego 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.26534 (C 27/2010 ex NN 6/2009) przyznanej przez Grecję na rzecz United Textiles SA i nie informując wystarczająco Komisji Europejskiej o środkach podjętych na podstawie tej decyzji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na podstawie art. 2–4 wspomnianej decyzji oraz na podstawie traktatu FUE.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 22.8.2016.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Stadion Amsterdam CV / Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-463/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 12 ust. 3 lit. a) akapit trzeci — Obniżona stawka VAT — Załącznik H, kategoria 7 — Jedno świadczenie złożone z dwóch odrębnych elementów — Selektywne stosowanie obniżonej stawki VAT do jednego z tych elementów — Wycieczka o nazwie „World of Ajax” — Zwiedzanie muzeum AFC Ajax]

(2018/C 083/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stadion Amsterdam CV

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

Szóstą dyrektywę Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienioną dyrektywą Rady 2001/4/WE z dnia 19 stycznia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że jedno świadczenie takie jak to rozpatrywane w postępowaniu głównym, złożone z dwóch odrębnych elementów, jednego będącego głównym i drugiego dodatkowego, dla których to elementów – gdyby były one świadczone odrębnie – obowiązywałyby różne stawki podatku od wartości dodanej, należy opodatkować według jednej stawki podatku od wartości dodanej mającej zastosowanie do tego jednego świadczenia, określonej w zależności od głównego elementu, i to nawet gdy można zidentyfikować cenę za każdy element składającą się na całkowitą cenę zapłaconą przez konsumenta w celu skorzystania z tego świadczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 410 z 7.11.2016.